

ad 2. Schweitzer-Appellen.

Eva Gredal oplyste, at de kredse og distrikter, fra hvilke man hidtil havde modtaget svar vedr. Schweitzer-Appellen alle - på linie med hovedstyrelsen - gik imod, at D.K. som organisation skulle gå ind for appellen. Eva Gredal meddelte, at der var udsendt en litteraturfortegnelse vedr. strålefare, og man havde samtidig udsat fristen for besvarelse, således at distriktsformændene kunne få lejlighed til at drøfte spørgsmålet med kredsene på distriktsmøderne. Eva Gredal gav et kort referat af et møde i Københavnskredsen om strålefare. Foredragsholderen havde givet udtryk for, at faren ikke var så stor, som man i almindelighed troede. Eva Gredal gjorde opmærksom på, at der ville fremkomme andre resolutionsforslag på landsmødet, og opfordrede til at tage et klart standpunkt til, om hovedstyrelsen overhovedet skulle gå med til nogen resolution i denne forbindelse eller eventuelt gå ind for en modereret form.

Med hensyn til nedlæggelse af mandaterne i tilfælde af vedtagelse af resolution var man enige om, at dette kun skulle ske, hvis Schweitzer-Appellen blev vedtaget, - det gjaldt ikke andre resolutionsforslag.

Lissie Moesgaard blev opfordret til at forelægge spørgsmålet om Schweitzer-Appellen på landsmødet, men da hun var forhindret i at være tilstede på grund af bortrejse, foreslog Jytte Christensen Lissie Elsass, der erklærede sig villig dertil.

Der ville blive tale om 2 forelæggelser:

- 1) Schweitzer-Appellen og D.K.
- 2) Indkomne forslag under et senere punkt på dagsordenen "Resolutioner og udtalelser".

Lissie Elsass påtog sig begge hverv, idet hun gjorde opmærksom på, at der måske ville blive brug for, at et af hovedstyrelsesmedlemmerne "backede" op.

Der var mest stemning for ikke at gå ind for nogen som helst resolution, men Eva Gredal påpegede, at der kunne fremkomme det tilfælde, hvor det ville være klogest at have et modforslag parat.

Den videre diskussion af dette spørgsmål på dagsordenen blev henlagt til næste forretningsudvalgsmøde, idet teksten til eventuelle resolutioner da ville foreligge.

ad 4. Fam.-pol. udvalg. Udgik.

ad 5. Tjenestemandsudvalget.

Edith Landsmann kom nu tilstede og havde frøken Meulengracht (repræsentant for toldvæsenets 700 kvinder) med sig.

Frøken Meulengracht forklarede, hvad det nye lønningsforslag for tjenestemændene indeholdt, idet hun mente, at man skulle acceptere dette, da der derigennem blev opnået mange fordele for kvinderne. Hun oplyste, at ligen lønnen ville blive gennemført fuldstændig i løbet af 2 år.

Med hensyn til de yngste kontorister da ville disse fremtidig blive ansat på et lavere lønningsniveau end hidtil, således at de kunne arbejde sig op og opnå højere gage efterhånden.

Frk. Meulengracht var af den opfattelse, at det burde kræves, at de piger, der kom ind i statens tjeneste, dygtiggjorde sig og tog undervisning, men der havde været protest herimod, da man mente, personalet blev overkvalificeret, og at der derfor ville blive stillet større krav om løn og kvalificeret arbejde.

På Inga Dahlsgaards forespørgsel oplyste frk. Meulengracht, at de almindelige kontorister aldrig ville kunne nå så langt frem som assistentgruppen. Iøvrigt var det et fremskridt, at det nu, hvor de yngstes lønninger er gået ned, ikke er nær så tillokkende at komme i kontoristklassen som at blive elev i en af etaterne. Der kræves i dag realeksamen med en pæn karakter for at blive kontoristaspirant, og for at blive elev kræves der i virkeligheden udmærkelse.